

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., ve věci

žalobce: L. Č., narozen „X“,
bytem „X“,

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního
hospodářství,
Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 10. 2016, č. j. 1561/DS/2016, JID 156137/2016/KUUK/Hyk,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, ze dne 10. 10. 2016, č. j. 1561/DS/2016, JID 156137/2016/KUUK/Hyk, se pro **vadu řízení zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 051 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

žalovaného ze dne 10. 10. 2016, č. j. 1561/DS/2016, JID 156137/2016/KUUK/Hyk, jímž bylo zamítnuto jako opožděné jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Mostu, odboru správních činností, oddělení správní (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 13. 11. 2015, sp. zn. OSČ-Př/106369/3266/2015/FF, č. j. MmM/132440/2015/OSČ-P/FF.

2. Žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí se zabývá opožděností jen stručně ve 3 odstavci na straně 2, avšak žalovaný pominul a vůbec nevypořádal námitky žalobce, tj. že mu žádná výzva dne 20. 11. 2015 zanechána k vyzvednutí zásilky nebyla, nevyjádřil se k rozporům v doručence, na které žalobce poukázal, nevysvětlil opakované doručování, nevysvětlil, proč doručující orgán bez relevantního důvodu vyloučil následné vhození do schránky a neprovedl navrhované důkazy. Napadené rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné. Námitky uplatněné v odvolání byly vypořádány až v rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2016, č. j. 1561/DS/2016, JID 160894/2016/KUUK/Hyk, jímž bylo rozhodnuto o odvolání proti rozhodnutí o žádosti o určení neplatnosti doručení, které však bylo vydáno až 7 dní po vydání napadeného rozhodnutí, v čemž shledává žalobce rovněž vadu zákonného postupu. Klíčovým odvolacím bodem bylo tvrzení, že nedošlo k návštěvě doručovatelky ani k zanechání zprávy. Na podporu svých tvrzení žalobce navrhl výslech doručovatelky a své manželky, která byla celý den doma přítomna. Tyto návrhy správní orgán I. stupně ignoroval a žalovaný k nim pouze doplnil, že jsou zjevně účelové. Žalobce podal 2 procesní žádosti, jednak o prominutí zmeškání úkonu podle § 41 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), a dále podal žádost o určení neplatnosti doručení fikcí dle § 24 odst. 2 správního řádu. O této žádosti nikdy nebylo rozhodnuto, správní orgány patrně chybně považovaly oba úkony za jednu žádost, přestože žalobcem byly jasné vymezeny, jejich odůvodnění a důkazní návrhy se lišily. Řízení je tak opět stiženo vážnou procesní vadou.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí a zrekapituloval dosavadní průběh řízení. Dále uvedl, že o opožděnosti odvolání není pochyb, neboť rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 12. 2015 a žalobce podal své odvolání až dne 14. 1. 2016. V žalobou napadeném rozhodnutí se žalovaný dostatečně zabýval opožděností odvolání. Ve druhém rozhodnutí, které se týkalo žádosti o určení neplatnosti doručení, se žalovaný podrobně zabýval doručováním zásilek žalobci. Záznamy doručovatele uvedené na obálce písemnosti nenasvědčují tomu, že se při zanechání výzvy vyskytla nějaká překážka, která by bránila uskutečnění oznámení o neúspěšném doručení písemnosti. Správní orgán I. stupně z opatrnosti ještě jednou vypravil zásilku s již pravomocným rozhodnutím, neboť první zásilka byla doručena fikcí a hlavně z toho důvodu, že žalobci byl rozhodnutím uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 18 měsíců. Tedy správní orgán I. stupně se v zájmu dobré správy snažil udělat vše, aby byl žalobce informován. Žalovaný uznal, že došlo k pochybení při pořadí vydání rozhodnutí, nicméně tato skutečnost nemá vliv na konečný výsledek věci. Oběma žádostmi, a to jak podle § 24 odst. 2 správního řádu, tak podle § 41 správního řádu se s ohledem na zásady efektivnosti, rychlosti a hospodárnosti řízení zabýval žalovaný ve svém rozhodnutí ze dne 17. 10. 2016, neboť žádosti spolu úzce souvisejí.
4. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

5. Po zhodnocení skutkové a právní stránky věci dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti, neboť pouze přezkoumatelné rozhodnutí může být podrobeno věcnému přezkumu.
7. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatcích odůvodnění správního rozhodnutí. Musí se přitom jednat o vady skutkových zjištění, o něž správní orgán opírá své rozhodovací důvody. Za takové vady lze považovat případy, kdy správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo případy, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy byly v řízení provedeny (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, www.nssoud.cz).
8. Soud konstatuje, že není-li z odůvodnění napadeného rozhodnutí zřejmé, proč správní orgán nepovažoval za důvodnou právní argumentaci uvedenou v odvolání a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, nutno pokládat takové rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., a to zejména tehdy, jde-li o právní argumentaci, na níž je postaven základ odvolání. Správní orgán musí uvést, v čem konkrétně nesprávnost argumentace účastníka řízení spočívá (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, www.nssoud.cz).
9. Podle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
10. Soud musí nejprve připomenout rozdíl mezi kritérii pro posouzení žádosti podle § 24 odst. 2 správního řádu, resp. § 41 správního řádu a posouzením odvolacích námitek týkajících se nesprávného doručování prvoinstančního rozhodnutí a s tím souvisejícím závěrem o opožděnosti podaného odvolání.
11. Podle § 24 odst. 2 správního řádu prokáže-li adresát, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, může za podmínek ustanovení § 41 požádat o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena.
12. Podle § 41 odst. 1 a 2 správního řádu navrácením v předešlý stav se rozumí prominutí zmeškání úkonu, který je třeba provést nejpozději při ústním jednání nebo v určité lhůtě, nebo povolení zpětvzetí nebo změny obsahu podání, kterou by jinak nebylo možno učinit. Požádat o prominutí zmeškání úkonu účastník může do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá. Zmeškání úkonu nelze prominout, jestliže ode dne, kdy měl být úkon učiněn, uplynul jeden rok.
13. Podle § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.

14. Ze shora uvedeného plyne, že účelem určení neplatnosti doručení nebo navrácení v předešlý stav je prominutí zmeškání určitého úkonu (včetně doručení) z omluvitelných důvodů, a proto, pokud účastník prokáže splnění zákonných podmínek, nenese procesní důsledky tohoto zmeškání. Na druhou stranu odvolací námitky směřující proti vadám v postupu doručování (mimo jiné podle § 23 správního řádu) poukazují na nesprávnost postupu správního orgánu I. stupně při doručování rozhodnutí, neboť odpovědnost za řádné doručení rozhodnutí nese správní orgán. Z uvedeného je patrné, že se jedná o různé kategorie návrhů, tvrzení i podmínek pro úspěšnost návrhu.
15. Žalobce ve svém doplnění odvolání ze dne 7. 3. 2016 mimo jiné zpochybňoval platnost doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Uvedl, že z doručky není zřejmé, zda byla písemnost připravena k vyzvednutí dne 21. 11. nebo 23.11. Na doručence není zaškrtnuto, aby po případném marném uplynutí úložní lhůty byla zásilka vhozena do schránky, z čehož lze usuzovat, že správní orgán I. stupně tento postup vyloučil. Dále na doručence dle žalobce není označeno, že by došlo k odmítnutí převzetí či neposkytnutí součinnosti v doručování. Žalobce uvedl, že byl od 20. 11. 2015 do 3. 12. 2015 mimo trvalé bydliště, avšak poštu přebírala jeho manželka. Dne 20. 11. však manželka žádnou doručovatelku nepotkala, nikdo nezvonil a ve schránce žádná výzva uložena nebyla, ačkoliv manželka byla celý den doma. K důkazu pak žalobce navrhl výslech manželky. Dále žalobce navrhl k objasnění nesrovnalostí na doručence vyjádření či výslech osob podílejících se na doručování. Žalobce označil za svévoli a nezákonný postup to, že správní orgán I. stupně předem vyloučil vhození do schránky po případném uložení úložní lhůty. Žalobce poukázal v odvolání i na zbytečnost opakovaného doručování rozhodnutí.
16. Žalovaný však na zpochybňování doručení ze strany žalobce nijak ve svém žalobou napadeném rozhodnutí nereagoval. Místo toho se poměrně obsáhle zabýval věcnou správností rozhodnutí správního orgánu I. stupně, ačkoliv k tomu nebyl povinen.
17. Soud konstatuje, že smyslem a cílem ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu není to, aby správní orgán v každém případě opožděně podaného odvolání rozsáhle odůvodňoval, že nebyly zjištěny podmínky pro přezkum rozhodnutí, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Je jisté povinností správních orgánů zabývat se těmito otázkami, postačí však vyjádření o tom, zda byly podmínky pro přezkum (obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí) shledány či nikoli. Opačný závěr by ve svých důsledcích znamenal, že by se odvolací orgán zabýval věcí meritorně přesto, že odvolání bylo podáno opožděně. Takový závěr by popíral smysl ustanovení o tom, že opožděně podané odvolání správní orgán zamítne, neboť podrobné zdůvodňování závěru o tom, že nejsou splněny podmínky a předpoklady pro zahájení přezkumného řízení (obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí) by v podstatě znamenalo to, že se správní orgán věcně problematikou zabývá.
18. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí nezpůsobuje skutečnost, že v něm žalovaný blíže neodůvodnil, proč dospěl k vyjádřenému závěru, že nejsou dány předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí (srov. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2012, sp. zn. 11 Ca 334/2009; rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2013, sp. zn. 9 As 172/2012, www.nssoud.cz).

19. Z výše citovaného plyne, že žalovaný se nesprávně soustředil na věcnou správnost napadeného rozhodnutí, aniž by se zabýval meritem procesních námitek žalobce v tom smyslu, zda zde jsou indicie vedoucí ke zpochybnění zákonnosti doručení.
20. Jelikož se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí řádným způsobem nevypořádal s odvolacími námitkami žalobce, přistoupil soud bez nařízení jednání ke zrušení napadeného rozhodnutí pro vadu řízení podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Současně podle ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V rámci dalšího řízení žalovaný při vázanosti právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku, ve smyslu ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. ve věci znovu rozhodne a své rozhodnutí řádně a úplně odůvodní, tedy řádně vypořádá všechny odvolací námitky žalobce s uvedením náležitých skutkových a právních úvah, které jej k jeho závěrům vedly.
21. Soud se nemohl zabývat námitkou směřující k tvrzenému nerozhodnutí o žádosti žalobce o určení neplatnosti doručení fikcí podle § 24 odst. 2 správního řádu, neboť k nápravě nečinnosti správního orgánu slouží jiný žalobní typ, a to žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 a násl. s. ř. s.
22. Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, proto soud podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do 30 dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení v celkové výši 3 051 Kč. Náklady žalobce zahrnují zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a poštovné ve výši 51 Kč dle obsahu soudního spisu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 3. prosince 2018

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)